

vejs, og som vi står med ved forsøgets afslutning.

Endvidere igangsætter vi et forsøg med forstærket opsøgning og sundhedsfaglig indsats for i alt 10 mio. kr., nemlig forsøget vedrørende styrket sundhedsbetjening af de hårdest belastede stofmisbrugere på Vesterbro. Den styrkede sundhedsbetjening vil bygge på en aktiv opsøgning, på kontakt og på formidling. Det forsøg er besluttet igangsat med Københavns Kommune.

I dette forsøg ligger nogle lovende perspektiver med henblik på at reducere skaderne, at skabe bedre livskvalitet for narkomanerne. Også dette forsøg vil blive evalueret, og vi vil stille spørgsmålet: Virker det, eller virker det ikke?

Afslutningsvis vil jeg gerne give udtryk for, at regeringen fortsat ikke er i tvivl om de gode intentioner hos forslagsstillerne, men det er regeringens opfattelse, at vi, forinden vi går ind i overvejelser om at ændre kurs i narkopolitikken, først må have et bredt overblik over behov og begrænsninger, fordele og ulemper, så regering og Folketing kan træffe valg mellem flere forskellige handlemuligheder. Det er det overblik, eksperternes respons skal give os.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg har lige et par spørgsmål til ministeren.

Det første er om det skadereducerende forsøg på Vesterbro, altså skadestuefunktionen for de hårdest belastede narkomaner. Jeg vil bede ministeren om kort at redegøre for det, for så vidt jeg har forstået, er der ikke noget nyt i det. Der er ikke noget ekstra i det.

Det er noget med, at Københavns Kommune med socialpædagogiske medarbejdere vil tage de hårdest belastede narkomaner i hånden og følge dem hen til en af de etablerede skadestuer på hospitalerne, men det skal de vel i forvejen i øjeblikket? Hvad nyt er der i det? Hvorfor skal vi herinde fra bruge 10 mio. kr. på noget, der ligger i kommunen i forvejen?

Så vedrørende afsættelse af de 50 mio. kr.: Det har vi jo stemt for her i forbindelse med satspuljeforliget, og det er jo gammelt. Det er jo lang, lang tid siden. Det er flere år siden, at vi besluttede det. Det var på baggrund af den sidste debat, men hvad er det blevet til?

Nu hører vi, at det er blevet besluttet, at det skal sættes i gang i Århus, Næstved – var det vist – og i København. Jamen hvorfor er det ikke kommet i gang for lang tid siden? De her men-

nesker vansmægter, og de forgår. Hvorfor er de tilbud ikke kommet i gang?

Så har jeg kunnet se kommissoriet, og jeg vil så spørge: Hvad er forskellen på det, ministeren nu foreslår, og den narkofølgegruppe, vi i forvejen har i Socialministeriets regi?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det lyder som en meget spændende udvikling i regeringens holdning på dette område, at man også kan inddrage herointildeling i forbindelse med behandling. Der er bare en ting, jeg godt vil spørge om for at være sikker, inden man går videre.

Vi har jo set fra dengang, man indførte metadonen i behandlingen, til i dag, at det i høj grad er blevet til, at man bare vedligeholder narkomanerne i stedet for at få dem i behandling og ud af misbruget.

Derfor vil jeg sige, at når vi stadig væk i aviserne kan læse om, at der er ventelister til stoffri behandling, så vil jeg være lidt betænkelig ved at igangsætte en behandling med stoffer, før vi er sikker på, at alle kan få stoffri behandling som alternativ, altså uden venteliste.

Derfor: Kan vi få en garanti for, at vi på det her område får fjernet ventelisterne, så alle narkomaner, der ønsker at komme i stoffri behandling, straks kan komme i behandling?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

For mig at se er det en mislykket narkopolitik, der nu måske gør, at sundhedsministeren vil nedsætte sådan en gruppe og har lavet det her kommissorium.

Det, jeg godt vil spørge ministeren om, er omkring metadonbehandlingen, som blev igangsat i 1960'erne. Dengang satsede man på, at det skulle være for de hårdest belastede narkomaner. Jeg vil godt høre sundhedsministeren: Hvad har det udviklet sig til? Er det kun de hårdest belastede narkomaner, der får metadonbehandling? Det mener jeg ikke, og derfor mener jeg, at hvis vi går hen og laver tilbud om statsnarko, så bliver det også til en glidebane, sådan som jeg tror og mener at metadonbehandling er blevet.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det kunne jeg også godt tænke mig at høre lidt mere om, for der er jo ingen tvivl om, hvis man evaluerer tingene – det har WHO også gjort,